

تعیین موفقیت تیم CPR در ارتباط با بیماران این مرکز انجام شده است.

روش‌ها: این پژوهش یک مطالعه توصیفی است که در مرکز آموزشی درمانی بعثت همدان در ۶ ماهه اول سال ۱۳۸۷ بر روی ۳۷۲ بیمار که در دپارتمان های بیمارستان به دلیل ایست قلبی - تنفسی CPR شده‌اند انجام گرفت. ابزار گردآوری اطلاعات، فرم‌های تنظیم شده برای ثبت گزارش پزشکان و تیم پرستاری از نظر اطلاعات دموگرافیک و بالینی بیماران بوده است.

یافته‌ها: در این بررسی از کل CPR های انجام شده میزان موفقیت اولیه ۲۴٪ موفق و ۶۶٪ ناموفق بودند و موفقیت نهایی فقط ۱۱٪ بوده است.

نتیجه‌گیری: مرجع بودن این مرکز در سطح استان از نظر بیماران ترومایی و غیر ترومما در بالابودن تعداد CPR تأثیر بهسزایی داشته و آموزش مداوم تیم CPR به منظور موفقیت بهتر تیم از اولویت برخوردار است.

کلمات کلیدی: احیای قلبی - ریوی، ایست قلبی - تنفسی، تریاژ.

بررسی میزان موفقیت تیم احیای قلبی ریوی در مرکز آموزشی درمانی بعثت همدان در ۶ ماه اول سال ۱۳۸۷

بهروز عظیمی^{*}، میتا متقی^{**}

*نویسنده مسئول کارشناس پرستاری، مرکز تخصصی و فوق تخصصی بعثت همدان، اورژانس بیمارستان فوق تخصصی بعثت، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران

Email: b_a1360@yahoo.com

**سوپر وايزر آموزشی، مرکز تخصصی و فوق تخصصی بعثت همدان، اورژانس بیمارستان فوق تخصصی بعثت، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران

وصول مقاله: ۸۹/۲/۱۶

پذیرش مقاله: ۸۹/۴/۲۵

چکیده

مقدمه: احیای قلبی - ریوی(CPR) در جلوگیری از ۰.۲۵٪ مرگ‌ها به خصوص مرگ‌های خارج از بیمارستان نقش مهمی دارد. این پژوهش با هدف

مقدمه

می‌افتد و معمولاً خارج از مراکز بهداشتی درمانی رخ می‌دهند. مرگ‌هایی که در داخل بیمارستان رخ می‌دهند اغلب مربوط به بیماری‌های شدید زمینه‌ای بوده و شبیه ایست‌های قلبی خارج بیمارستان نمی‌باشند، بنابراین در حال حاضر برای مطالعه ایست‌های قلبی، پژوهشگران بیشتر بر دانسته‌ها و سوابق اپیدمیولوژیک تأکید می‌کنند^(۵).

در مطالعاتی که به صورت مکرر توسط انجمان قلب امریکا منتشر شده است، ضرورت شروع هر چه سریع‌تر احیای قلبی ریوی در ۳ تا ۵ دقیقه اول تأکید و این امر میزان بقا و زنده ماندن فرد را خصوصاً در حملات ناگهانی قلبی افزایش می‌دهد. همین‌طور بر آموزش همگانی برای فرآگیری اصول احیا و کمک‌های اولیه برای اقسام اتفاقاتی که تا قبل از رسیدن تیم EMS تأکید شده است^(۶).

در تحقیقی که توسط بروان و همکاران^(۷) انجام شد اقداماتی که برای احیای قلبی ریوی در بیماران دچار حملات قلبی توسط اقوام نزدیک آنها صورت گرفته شناس بهبودی آنها را تا ۲۰ درصد افزایش داده است^(۷).

کامکار و همکاران^(۱۳۸۴) در مطالعه‌ای میزان موفقیت تیم احیا (CPR) در مرکز آموزشی درمانی حضرت ولی‌عصر (عج) تهران را ۸۱٪ ناموفق و ۲۱٪ موفق عنوان کردند. همین‌طور اختلاف معنی داری (P=۰/۰۰۳) بین تعداد CPR موفق در شیفت‌های صبح و عصر و شیفت شب به دست آمد^(۸).

در پژوهشی که توسط ابریشمی و همکاران^(۱۳۸۵) با عنوان میزان موفقیت عملیات احیای قلبی ریوی در کودکان کمتر از ۶ سال در دانشگاه علوم

احیای قلبی ریوی فرایندی است که طی آن تلاش می‌شود تا با احیای مجدد ۲ عضو حیاتی بدن (قلب و ریه) ادامه زندگی برای بیمار میسر گردد. در گذشته احیای قلبی ریوی به صورت دادن هوا از طریق دهان، فشار بر قفسه سینه و گاه تحریکات دردناک بدنی انجام می‌شد. اما با گذشت زمان و پیشرفت‌های علمی در این اقدامات تحولات اساسی ایجاد شده است. امروزه عملیات احیا با استفاده از داروها و وسایل پیشرفته، طی ۲ مرحله یعنی اقدامات حیاتی اساسی اولیه احیا^۱ و اقدامات پیشرفته^۲ و نگهدارنده قلب انجام می‌پذیرد^(۱).

سالیانه حدود ۴۰۰۰۰ - ۳۵۰۰۰ هزار نفر به دلیل مرگ ناگهانی قلبی^۳ جان خود را در ایالات متحده آمریکا از دست می‌دهند که اغلب عملیات احیای قلبی ریوی در آنها ناموفق است^(۲). اکثریت قریب به اتفاق این مرگ‌ها به علت بیماری آترواسکلروز عروق کرونری بوده و درخارج از بیمارستان اتفاق می‌افتد^(۴). این مشکل بهداشتی عمومی باعث ایجاد رشد در مراقبت‌های قلبی خارج بیمارستانی از سال ۱۹۶۰ و گسترش آن تا به امروز شده است^(۳).

به‌طور کلی ۵۰٪ مرگ‌ها به صورت ناگهانی اتفاق می‌افتد و از این ۵۰٪ فقط ۲۵٪ بیماران تحت CPR قرار می‌گیرند. هدف از کاهش مرگ و میر در این ۲۵٪ است^(۳). مطالعه پیشرفت‌هه نیز بسیار مشکل است، چون اغلب مرگ‌ها به صورت غیرقابل پیش‌بینی - و به ندرت در محل وجود کمک‌های اولیه پزشکی - اتفاق

¹ Basic life support

² Advance cardiac life support

³ sudden cardiac death

عملیات احیای قلبی ریوی در ارتباط با بیماران مراجعه کننده به مرکز آموزشی درمانی تخصصی و فوق تخصصی بعثت همدان انجام شده، صورت گرفته است تا بر اساس آمار و اطلاعات پژوهش برنامه هایی مدون و علمی برای گروه CPR وضع و نواقص موجود رفع گردد.

روش‌ها

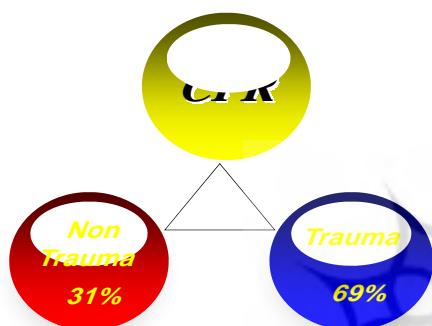
این پژوهش یک مطالعه توصیفی از نوع مقطعی است که با هدف ارزیابی موفقیت تیم احیا در مرکز آموزشی درمانی بعثت همدان در ۶ ماهه اول سال ۱۳۸۷ بر روی ۳۷۲ بیمار که در دپارتمان های بیمارستان به دلیل ایست قلبی - تنفسی CPR شده‌اند انجام گرفت. ابزار گردآوری اطلاعات فرم های تنظیم شده ای بودند که برای ثبت گزارش پزشکان و تیم پرستاری استفاده می شد. در این فرم ها اطلاعات دموگرافیک شامل سن و جنس بیمار و اطلاعات بالینی بیماران شامل ساعت اعلام کد احیا، ساعت خاتمه احیا، علت حادثه منجر به CPR - که به دو دسته بیماران ترومایی (تصادفات، سقوط از ارتفاع، نزاع، سوختگی و هر نوع عامل مرتبط با ترومایی) و بیماران غیر ترومایی (بیماران قلبی عروقی، داخلی و هماتولوژی و هر عامل غیر ترومایی) تقسیم گردیده است- ثبت شده بود. در قسمتی از پرسشنامه نتیجه احیا بر حسب احیای موفق یا ناموفق و نیز پیگیری بیمارانی که احیای قلبی ریوی آنها موفق بوده، ذکر شده بود تا میزان موفقیت نهایی که همان ترجیح زنده بیماران از بیمارستان می باشد نیز به دست آید. به طور کلی معیار موفقیت اولیه در احیای قلبی ریوی برگشت فعالیت قلب است که با مانیتورینگ جریان الکتریکی قلب و نیز لمس نبض مرکزی و محیطی معین می شود و معیار نهایی موفقیت ترجیح زنده بیمار از بیمارستان است.

پزشکی تهران انجام شد میزان موفقیت تیم احیا ۶۳٪ گزارش شده است که علل تنفسی، قلبی، تشنج، هیپوترمی و مسمومیت در صدر بیماریهایی بودند که کودکان را نیازمند عملیات احیا نمودند(۹).

در مطالعه دکتر ستایش و همکاران(۱۳۸۳) که در بیمارستان حضرت رسول اکرم(ص) تهران انجام شد نشان داد ۵۹/۵٪ عملیات احیا با موفقیت همراه بوده که ۴۱/۵٪ کل موارد احیا در بخش اورژانس انجام شده است و بیماران قلبی عروقی (۴۹/۸٪)، ترومایی (۲۹/۷٪) و علل ناشناخته (۲۰/۵٪) در صدر بیماران احیا شده می باشند(۱۰). به طور کلی آمارهای منتشر شده از سایر کشورها میزان موفقیت نهایی احیای قلبی ریوی (ترجیح زنده بیمار از بیمارستان بعد از احیا) را حداقل تا ۲۱٪ گزارش کرده اند. در یک مطالعه این میزان در بیماران ترومایی ۱۶٪ و در مطالعه های دیگر در اطفال ۲۱٪ و در بیماران مبتلا به کانسر این میزان صفر گزارش شده است (۱۱، ۱۲، ۱۳).

در مطالعه‌ای که توسط جعفریان (۱۳۷۹) در بیمارستان هفتمنهض تیر تهران انجام شد، میزان موفقیت اولیه ۳۹/۷٪ و میزان موفقیت نهایی احیای قلبی ریوی ۱۰٪ بوده است(۱۴). اهداف این طرح عبارت بودند از تعیین میزان موفقیت اولیه و نهایی احیای قلبی ریوی در بیماران و نیز رفع این ابهام که اغلب گروههای درمانگر با ناباوری به نتیجه عملیات یاد شده می اندیشند و با این زمینه فکری چه بسا تلاش و جدیت لازم را برای انجام اقدامات لازم در این لحظه بحرانی ندارند، در حالی که با انجام احیا، گروهی از این بیماران به حیات مجدد بر می گردند. این پژوهش به منظور بررسی و ارزیابی میزان موفقیت تیم احیای قلبی ریوی (CPR) بر حسب پارامترهای درون سازمانی و بالینی بیمار در ارتباط با افرادی که کد احیا برای آنها اعلام و

از موارد احیای قلبی ریوی ناشی از حوادث ترومایی بوده که تصادفات جاده‌ای و ترافیکی با $\frac{4}{4} . 54\%$ ، سقوط از ارتفاع $\frac{3}{3} . 16\%$ ، سوختگی $\frac{2}{2} . 10\%$ و سایر موارد و سایل برنده و تیز $\frac{2}{2} . 3\%$ و $\frac{2}{2} . 1\%$ سایر موارد ترومایی بوده و $\frac{2}{2} . 31\%$ ناشی از حوادث غیر ترومایی که از این بین $\frac{3}{3} . 27\%$ علل قلبی عروقی، $\frac{7}{7} . 64\%$ بیماریهای داخلی و هماتولوژی و $\frac{1}{1} . 80\%$ سایر موارد غیر ترومایی بوده است (نمودار شماره ۲).

نمودار شماره ۲ - نسبت کل بیماران CPR شده ترومایی و غیر ترومایی

$\frac{1}{1} . 95\%$ از بیماران هنگام شروع CPR لوله تراشه نداشته اند. $\frac{7}{7} . 43\%$ از CPR ها در بخش اورژانس صورت گرفته که بیماران این بخش اغلب توسط مرکز فوریتهای پزشکی با $\frac{9}{9} . 71\%$ و $\frac{6}{6} . 24\%$ توسط همراهان و $\frac{5}{5} . 2\%$ توسط نیروهای مستقر در پایگاههای جاده‌ای جمعیت هلال احمر به بیمارستان ارجاع شده‌اند.

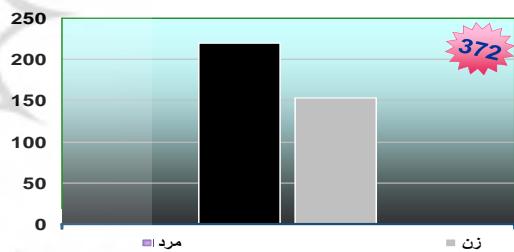
نکته حائز اهمیت در مورد ریتم قلبی اولیه ثبت شده برای بیماران بخش اورژانس در $\frac{2}{2} . 61\%$ موارد آسیستول را نمایش داده که فقط بیماران که توسط مرکز فوریتهای پزشکی منتقل شده بودند به هنگام ورود اینتو به بودند ولی بین

سایر گزینه‌های درج شده در پرسشنامه مانند نوع شیفت کاری، مانیتورینگ قلبی یا ماساژ قلبی انجام شده، لوله تراشه داشته یا لوله تراشه در لحظه احیا فیکس شده، نیز در پرسشنامه ذکر گردیده است.

لازم به ذکر است قبل از اجرای پژوهش تعداد ۱۰ نمونه به صورت پایلوت انجام گرفت تا نواقص و نکات مبهم پژوهش بررسی و سپس با اصلاح برخی گزینه‌ها طرح مذکور به اجرا در آمد. داده‌ها و اطلاعات بدست آمده از پرسشنامه با استفاده از نرم افزاری آماری SPSS 13.0 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها

در مجموع کل CPR انجام شده در طی این مدت زمانی بررسی شده ۳۷۲ مورد بود که $\frac{9}{9} . 59\%$ مذکور و $\frac{1}{1} . 41\%$ مؤنث بودند (نمودار شماره ۱).

نمودار شماره ۱ - توزیع فراوانی جنسی بیماران CPR شده

میانگین سنی کل افراد مورد مطالعه $\frac{3}{3} . 1 / ۳ \pm ۲۶ . ۵۱$ سال می‌باشد. میانگین سنی در زنان و مردان مورد مطالعه با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری داشت ($P = 0 . ۰۰۳$). محدوده سنی بیماران بین ۴ تا ۷۹ سال بود و میزان موفقیت در سنین بالا کمتر از سنین پایین بود. با توجه به اینکه این مرکز درمانی، مرکز ریفراخ ترومای سوانح و سوختگی در سطح استان می‌باشد $\frac{9}{9} . 69\%$

متوسط زمان CPR انجام شده نیز ۲۲/۷ دقیقه بوده است. این میزان در بیماران قلبی عروقی اندکی بالاتر و در بیماران داخلی و همأتولوژی کمتر از متوسط زمانی ذکر شده است. ولی در بیماران ترومایی به متوسط زمانی کاملاً نزدیک بوده است. از کل CPR ها ۲۹/۱٪ در شیفت صبح، ۲۷/۲٪ در شیفت عصر و ۴۳/۷٪ در شیفت شب انجام شده بود.

بحث

در این بررسی از کل CPR های انجام شده میزان موفقیت اولیه ۳۴٪ موفق و ۶۶٪ ناموفق بودند و موفقیت نهایی فقط ۱۱٪ بوده است. میزان موفقیت در سنین بالا کمتر از سنین پایین بود که این نتیجه مطابق با سایر گزارش های مشابه است (۱۵). آمار بالای CPR در شیفت شب را می توان به کمبود پرسنل مجرب و در نتیجه عدم مراقبت صحیح بیماران بد حال و عدم ارجاع به موقع بیماران بد حال به ICU به دلیل کمبود تخت ICU ارتباط داد.

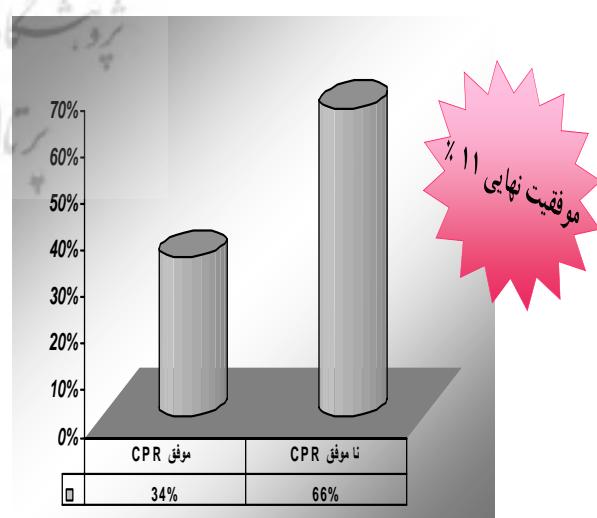
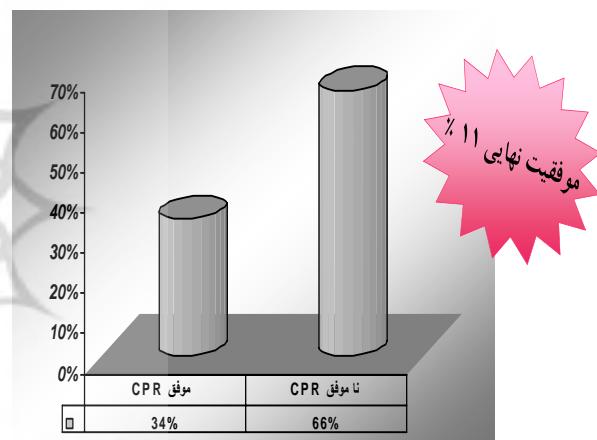
میزان موفقیت عملیات احیای قلبی ریوی به عوامل متعددی بستگی دارد که عبارتند از : سن، بیماری زمینه ای، فاصله زمانی بین ایست قلبی تنفسی و شروع اقدامات CPR و آمادگی افراد شرکت کننده در تیم احیا.

بر اساس نتایج این مطالعه، آموزش مداوم تیم CPR از اولویت برخوردار است. از طرفی ریفارال بودن مرکز در سطح استان از نظر بیماران ترومایی و غیر ترومایی می تواند در بالابودن تعداد CPR تأثیر به سزایی داشته باشد.

همچنین پیشنهاد می شود مطالعات تکمیلی در مورد ارتباط بین فاصله زمان ایست قلبی تنفسی تا شروع عملیات احیا انجام و میزان اطلاعات و

لوله گذاری داخل تراشه و وضعیت نهایی بیماران ارتباط معنی داری وجود نداشت ($P=0.76$).

در این بررسی از کل CPR های انجام شده میزان موفقیت اولیه ۳۴٪ موفق و ۶۶٪ ناموفق بودند و موفقیت نهایی فقط ۱۱٪ بوده است (نمودار شماره ۳). علت حوادث ترومایی و نتیجه عملیات CPR با وضعیت نهایی بیماران در ارتباط بود ($P=0.9$). نتیجه CPR در تمامی بیمارانی که ترخیص شده اند (اعم از اینکه دچار نقص عصبی شده اند یا خیر) موفق آمیز بوده است. میزان موفقیت عملیات CPR در گروه های سنی مختلف با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری نداشت ($P=0.67$).

نمودار شماره ۳- تعداد CPR موفق و ناموفق

آمادگی تیم شرکت کننده CPR ارزیابی و ارتباط آن با موفقیت احیا مشخص شود.

سپاسگزاری

بدینوسیله از حوزه معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی همدان، ریاست محترم مرکز آموزشی درمانی تخصصی و فوق تخصصی بعثت، پزشکان و پرستاران صبور شاغل در اورژانس و سایر بخش‌های این مرکز که در انجام این پژوهش محققین را یاری نمودند، نهایت قدردانی و تشکر می‌گردد.

فهرست منابع

- effective factors on it", Journal of Pediatrics, Vol 16, NO. 4, 2006.[In Persian]
- 10- Setayesh A, Farsi D. "Study the performed CPR and Cerebral Outcome in Emergency Department of Hazrat Rasoul Hospital, From July 2003 until end of May 2004. Iran University of Medical Sciences. Vol 13, Issue 52, fall 2006. [In Persian]
- 11- Sirbbagugh PE, Pepe PE. A prospective, population based study of the demographics, epidemiology, management and outcome of hospital pediatric cardiopulmonary arrest. Ann Emerg Med 2004; 332: 1701-5
- 12- Gerardi LN., Barie PS., Improved survival after intra operative cardiac arrest in non cardiac surgical patient Arch surg, 1995, 130: 15.
- 13- Allew KA, philbirck JT, Caven DE, et al., Predictors of survival in hospital cardio pulmonary resuscitation: Amoving target. Arch Intern med 1994, 154: 2426.
- 14- Jafarian A, "Study the Success of CPR in Haft Tir Hospital in 2000". Iran University of Medical Sciences, 9th Year, Issue 30, Fall 2002. [In Persian]
- 15- Wildsmith JAW., Dinnyson WG.,
- 16- Myers KY., Results of resuscitation following cardiacarrest. Brj Anesth 1999, 44: 716.
- 1- Jiresaty RM., Liss JP., Basu SK., Follow up of 122 patients who survived cardiac arrest. Resuscitation, 1990, 2: 191.
- 2- Marx, Hockberger, Walls. Rosen's emergency medicine concepts and clinical practices.5th ed. USA: Mosby; 2002. p. 2-100.
- 3- Tiintinalli J. Emergency medicine a comprehensive study guide. 6th Ed. New York: McGraw Hill; 2002. p. 61- 101.
- 4- Becker LB, Ostrander MP, Barrett J, Kondos GT. Outcome of CPR in a large metropolitan area, where are the survivors? Annals of Emerg Med 1991; 20: 48-54.
- 5- Lewis LM, Ruoff B, Rush C, Stothert JC. Is emergency department resuscitation of out of hospital cardiac arrests victims who arrive pulseless worthwhile? Amer J Emerg Med 2005; 8: 118-20.
- 6- [http://www.americanheart.org/Cardiopulmonary_Resuscitation_\(CPR\)_Statistics](http://www.americanheart.org/Cardiopulmonary_Resuscitation_(CPR)_Statistics). May 28, 2008.
- 7- Broun KO PC, Chen WJ, Lin CH. Evaluation the quality of pre hospital cardiopulmonary resuscitation by reviewing automated external defibrillator records and survival for out of hospital witnessed arrests. Resuscitation 2006; 66(2):246-7.
- 8- Kamkar N, Karimi F, Study the success of CPR Team in Vali e Asr Hospital in 2006, available on: http://www.civilica.com/Paper-PCMD-PCMD_071.html. [In Persian] Abrishi E, Bavarian B. "the Success of CPR Team and

The Study of the success of CPR team in Besat Health & Care hospital in Hamedan in the first six months of ۱۴۰۹

Corresponding author: Azimi B, BA of Nursing, Specialty and subspecialty center of Besat of Hamedan, Hamadan University of Medical Sciences, Hamedan, Iran
Email: b_a'۳۶۰@yahoo.com

Motaghi M, Educational supervisor, specialty and subspecialty center of Hamedan, Hamadan University of Medical Sciences, Hamedan, Iran

Received: ۱۴۰۸-۰-۷ **Accepted:** ۱۴۰۸-۷-۱۷

Abstract

Introduction

Cardiac pulmonary resuscitation (CPR) has an important role in preventing ۲۵% of death especially out of hospital. This research aims to determine the success of Besat hospital CPR team with patients.

Methods

In this descriptive study, ۳۷۲ patients with cardiopulmonary arrest get CPR were surveyed in health & educational center of Besat hospital in the first six months of ۱۴۰۹. Data was collected by using regulated forms for recording physicians and nurses' reports due to demographic and clinical patients' information.

Results

In this study, the results of total performed CPR were as follows: ۳۴% initial successful, ۱۶% unsuccessful and final success was only ۱۱%.

Conclusion

The health & educational center of Besat hospital is a unique place regarding traumatic and non-traumatic patients and increased number of CPR in the province, therefore, CPR team training is given high priority.

Key words: cardiopulmonary resuscitation (CPR), cardiopulmonary arrest, triage